

**KARŞILAŞTIĞIMIZ DERMATİTİS OLAYLARINA TOPLU BİR
BAKIŞ VE BUNLARIN TEDAVİSİNDE BAZI İLÂÇLARIN
TESİRİ ÜZERİNDE ARAŞTIRMALAR**

Dr. H. ANTEPLİOĞLU

Canlılarda deri, organizmanın dış şartlarla temasını sağlayan çok önemli bir dokudur. Bu bakımdan evvelâ yapısı hakkında genel bilgilerimizi kısaca gözden geçirmemiz faydeli olur.

Dış tesirlere karşı organizmayı koruyan deri, dışardan gelen hissi tenbihleri alır, ilgili dokular yardımıyla merkeze iletir ve ihtiva ettiği guddeler vasıtasıyla sekresyon ve ekskresyon fonksiyonunu yapar, sıcak kanlı hayvanlarda vücudun ısı derecesini ayarlar.

Deri iki esas kattan kurulmuştur: (1) Dış kat EPİTHELIUM veya EPİDERMİS adını alır, (2) munzam konjunktiv doku katı CORIUM veya DERMA diye adlanır. Corium'un altında gevşek bir konjunktiv doku vardır ki; vücutta birçok yerlerde deri altı yağ dokusu ile kucaklaşmıştır (Panniculus adiposus). Vücudun tabii deliklerinde Muco-cutaneus bir hudut meydana getirerek nihayete erer. Epidermis'te kan damarları vardır, yüzüne derideki guddelerin akıtıcı kanallarının bulunduğu kıl folliküllerinin delikleri açılır.

Epidermis dört kattan kurulmuştur:

(a) Sathî olan Epidermis katı (Stratum corneum), kuru, sert ve ölmüş kornifiye yassı hücrelerden terekkep eder, eDsquamation olayı buradan cereyan eder.

(b) Saydam olan (Stratum lucidum) katı, bunu teşkil eden hücrelerin neveleri atrofiye olmuş ve çok katlı haldedirler.

(c) Üçüncü kat granüler olan (Stratum granulosum) katıdır. Müteaddit Rhomboidal hücrelerden kurulmuştur. Bu katı teşkil eden hücrelerin Cytoplasma'larında yer yer gayri muayyen şekillerde kerato-hyalin gralnülleri bulunur.

(d) İç kat malpighi katıdır (Stratum germinativum). Bu katı teşkil eden hücrelerden en derindekiler silindirik, bunun üstündekiler pollyhedral, üçüncü katın altındakiler de yassıdır.

Corium temel olarak bağdoku ve elâstiki liflerden kurulu olup, iyi bir şekilde kan ve lenf damarlarını ve sinirleri ihtiva eder. Keza deri guddeleri, kıl follikülleri ve düz adale dokusu da bu katın içinde yer almıştır.

Corium'un yüzey katı Corium papillare adını alır, bu kat damar halkaları, sinirler veya hususi sinir uçlarını ihtiva eder. Corium'un derin kısmı Reticulaer kat diye adlanır, ağ şeklinde collagen lif demetlerinden yapılmıştır. Bu lifler kıl follikülü, ter ve yağ guddelerinde yoğunlaşmış halde bulunurlar.

Derinin kalınlığı muhtelif tür hayvanlarda değişiktir. Ayrıca bu kalınlık vücudun çeşitli nahiyelerine, ırk, yaş ve cinse görede değişir. Derinin rengi epidermiste pigmentin mevcut olup olmamasına, kılın, kuştüyünün ve yapağının rengine tâbidir. Deri sadece altındaki dokuları dış tesirlere karşı mekanik olarak korumaz, aynı zamanda, birçok maddenin son atılma yeri ve keza bazı maddelerin de içeri girme mahalidir. İhtiva ettiği pigment deriyi Ultra - violet ışınlarının tesirine karşı korumaktadır. Deride mevcut hissi sinir uçları organizmanın ağrı, ısı ve soğuk duygularını temin eder. Deri aynı zamanda bir regülatördür. Birçok likid ve gazları dışarı çıkarır, böylece hakikatte bir madde değişimi de yapar. Absorption kapasitesi fiziki durumuna tâbidir. Keza permeabilitesi de yağlı veya kuru deri olduğuna göre değişir. Yalnız belirli maddeler özel şekillerde deriden geçer. Memelilerin derisi sadece CO₂ çıkarır ve fakat O₂ için permeabl değildir. Amphibia'larda gaz değişimi oldukça mevcuttur. Derideki bu gaz mübadelesi akciğer sistemine nazaran çok azdır.

Kıllar (Pili) : Evcil hayvanların çoğunda deri kıllarla örtülüdür. Her kıl bir Folliculus pili'len çıkar, kaidesinde papilla pili vardır ki, burada Bulbus pili yer alır. Kıllar Errectores Pilorum adını alan kaslarla hareket ederler. Aynı zamanda bu kasların kontraksiyonu Gland. sebacea'ların tazyikini, dolayısıyla sekresyonunu mucip olur.

Deride mevcut guddeler : Hayvanlarda derinin içinde iki türlü gudde mevcuttur. **Glandula sudorifera** (Ter guddeleri), **Glandula sebacea** (Yağ guddeleri). Terleme ile ilgili guddeler insanlara nazaran hayvanlarda daha az gelişmişlerdir, en iyi olarak atlarda bulunurlar. Bazı evcil hayvan türlerinde ter guddeleri özel deri aralıklarında bulunur. Köpek ve kediler daha çok ayak tabanları ile terlerler. TSU-YOSHİ AOKİ ve MASAO WADA köpeğin kıllarla örtülü cildinin bazı terletici ilâç ve local deri ısınmalarına cevap verebildiğini göstermişlerdir. Histolojik olarak köpekte kılla örtülü deri kısımlarında ter bez-

lerinin sekretuar aktivitesini gösterebilmişlerdir. Sığır ve domuzlar başlıca burunlarıyla terlerler, keçiler ve tavşanlar hiç terlemezler.

Derideki yağ guddeleri umumiyetle kıl folliküllerine açılırlar. Bilhassa vulva, anus ve preputium'da çokturlar. Sekresyonları SEBUM dur. Terkibinde % 100 su vardır; böylece deriyi nemli tutan bir su rezervuarı olarak dikkate alınabilirler.

Pigment : Derinin rengi amorf madde olan melanin ile identiktir. Bu pigmente başlıca Epidermis'in basal hücrelerinde İntra - cytoplasmique rastlanır. Evcil hayvanların derilerinin ya tamamı veyahutta yalnız belirli kısımları pigmentlidir. Pigment'in teşekkülü çeşitli irkilti ve yangı ile azalır veya çoğalır.

Kan damarları: Birbirine paralel iki horizontal sistem vardır. Bunlar Subpapillar ve Subcutan plexus'lerdir. Kapillar halkalar sathi olan plexus'tan papilla'nın tepesine uzar, derin plexus'lar kıl folliküllerini, ter ve yağ guddelerini teşhiz ederler (6,7,21).

Dermatitis'lerin ethyologie'si ve sınıflandırılması : Dermatitis'ler birçok etiyolojik faktörlerin tesiri altında husule gelmektedir. Bu faktörlerden bir kısmı deriye doğrudan doğruya, diğer bir kısmı da vasıtalı olarak etkirler. Vasıtalı olarak etkidiklerinde kan ve lenf yollarıyla veyahutta bazı iç hastalıkların seyri esnasında sinir sistemiyle etkilerini yaparlar. Bu sebepten derinin muayenesi yalnız deri hastalıklarının diagnose'u için değil, fakat aynı zamanda çeşitli iç hastalıkların differentiel diagnose'unda gerekli işaretleri verebilecek kabiliyettedir. Hakiki anlamıyla deri, hayvanın sıhhatinin aynasıdır. Çünkü diğer birçok organların hastalıklarında görülebilen patolojik değişimleri aksettirir. İşte bu bakımdan derinin muayenesi sadece onun fonksiyon ve lezyonları için değil, aynı zamanda diğer birçok gizli lezyonların ortaya çıkarılmasında da rehberlik eder.

Etiyoloji noktai nazarından müessir faktörleri evvelâ iki gurupta toplamak gerekir:

- 1 — Predispoze kılan faktörler,
- 2 — Yapıcı faktörler.

Predispoze kılan faktörler: Bunlar; yaş, cinsiyet, yetiştirme, irsiyet, mevsim, beslenme; çevre şartları ve hayvanın kullanılması gibi hususlardır. Bazı deri hastalıkları yalnız muayyen yaşlarda ve muayyen cinste gelişmektedir. Diğer bazıları herhangi bir zamanda görünebilip cinsiyetle hudutlanmamaktadır. Bazıları yalnız yaz mevsiminde görülür meselâ, atlarda yazın görülen bir nevi dermatitis gibi. Bazı-

ları da hayvanın gördüğü işle ilgili olarak şekillenir, meselâ av köpeklerinde mantar orijinli deri hastalıklarına oldukça sık rastlanır. Kalıtımla ilgili olan faktörlere gelince; bunlar ekzemaî tabiatteki dermatitlerde önemli rol oynarlar. Gıdaî sebepten, iç ifraz (Endocrine) guddelerinin fonksiyonlarına ait dengesizlik ve hususiyle allerjik fenomen'ler çeşitli deri yangılarında söz sahibidirler. Bazı hayvan türleri hususiyle Carnivor'lar diyete ilgili hususlardan ötürü dikakti çekecek derecede deri yangılarına özel bir affinite gösterirler. Bu husustaki araştırmalar keza, bu dispozişyonda akrabalığın rolünün de bulunduğunu ortaya koymuştur ki; beslenme yetersizliği veya beslenmeyle ilgili entoksikasyonlar Herbivor'larda da dermatitis'lere sebep olmaktadır (4, 24).

Yapıcı sebepler : Dış ve iç olmak üzere iki türüdür. Bunlar ya teker teker etkirler veyahut her ikisi bir arada etkir. Bu guruba; trauma, şiddetli ısı değişmeleri, şimik tesirler, ışınların tesiri, çeşitli parazitler ve patojenik mikroorganizmalar dahildir.

Yukarıdanberi sayageldiğimiz etiyolojik faktörlerin çeşitliliği bize bazı deri ezyonlarının çok kompleks olabileceğini kolayca izah etmektedir (2, 21, 25).

Dermatitis'lerin tasnifi, müteaddit noktaî nazarlara göre ayrı ayrı yapılmıştır. Biz burada bu tasnifi Fakültemizde okutulmakta olan Genel Şirurji ders kitabına göre yapıp diğer önemli gördüğümüz bazılarını da kaydetmekle yetineceğiz.

Derinin yangısı'da diğer organların yangısı gibidir. Dermatitis'ler özel deri değişmeleri şeklinde husule gelip, bazı muzir etkilerin hususi noktalara aksetmesiyle şekillenmektedir. Bu yangı derinin ya bir mukavemet hali, veya tamir reaksiyonu, veyahutta secunder bir hastalık olarak belirir. Datolojik - Anatomi noktaî nazarından bazı dejenerasyonlar veya hattâ nekrotik değişiklikler göstermeğe mecburdur. Bu reaksiyonlar; hiperemi, yangılı eksudasyon ve yangılı infiltrasyon, bazan kaşıntı ve ağrıdan ibarettir. Deriye ilgili yangı başlıca, derinin derin katlarını istilâ eder. Dermatitis'ler karakterlerini tayin eden üç tablo ile görünürler: Hiperemi, aksudasyon ve infiltrasyon Her vak'ada bu reaksiyonlar aynı derecede bulunmaz. Bazan hiperemi ve eksudasyon daha belirli olur ki; bu tablo DERMATİTİS ACUTA'yı karakterize eder. Diğer bir şekilde yaygın infiltrasyon bulunur, Buda devamlı bir DERMATİTİS CRONİCA'yı gösterir. Bu iki tip arasında pekçok muhavassıt şekiller yer almaktadır. Dermatitis acuta da eksudasyonun tabiati, seröz, sero - fibrinö veya irinli olur. Basit dermatitis derideki değişmelerle ekzemadan farklılaşır. Tersine olarak bazı müellifler a-

radaki farkları çok azaltırlar Dermatitiste patolojik fenomen başlıca entis vera ile sekonder orijinli epidermis değişmeleriyle sınırlanmıştır. Ekzema'da ise; karakteristik olan tablo local deri lezyonlarıdır ve bunlar derinin sathi katlarında sınırlanmış, simetrik olarak şekillenirler. Dermatitisi acuta'yı doğuran amiller; (a) Artificielle, (b) Microgénique ve (c) Neurogénique olarak guruplanır. Müessir bir ajan çok hafif bir şekilde etkirse deri buna, yalnız hafif bir reaksiyonla cevap verir. Derideki bu hafif irkilti preinflamasyon devrine tekabül eder. Deri dokusunda önemli bir hasar olduğunda klinikman dermatitisi'e ait tablo şekillenmiş olur. En hafif haldeki dermatitisi acuta, derinin hipere-mik hal alması ve kalınlaşmasıyla karakterize olur, bu şekline DERMATİTİS ERYTHEMATOSA denir. Küçük vesicula'ların şekillenmesiyle özelleşen orta şiddetteki deri yangısına DERMATİTİS VESICULOSA, geniş kabarcıklarla şekillenen türüne de DERMATİTİS BULLOSA, derinin sathi veya derin nekrozu ile özelleşen şiddetli seyirli olan şekline de DERMATİTİS ESCHAROTICA adı verilmiştir. Bazı deri hasarları DERMATİTİS SUPPURATIVA'ya müncer olabilir ki; bu şekilde sathi veya derin pustüller husule gelir (2,5,21).

Sun'i olarak deride hasar doğuran amiller başlıca; Traumatique, Calorique (Şuai), Electrique ve Chimique olurlar.

Traumatique dermatitisi'ler çeşitli irkiltisel tesirler altında basıncı, yalamayı veyahut diğer deri yaralarını takip ederek husul bulurlar.

Calorique dermatitisi'in şekillenmesi, yüksek derecedeki ısının deriye etkimesiyle olur. Buna yanık (Combustio) da denir ve dört derecesi vardır. Yahut şiddetli soğğun tesiri altında husule gelir, buna da donma (Congelatio) denir ve üç derecesi vardır.

Actinique (Şuai) sebeplere bağlı olarak husule gelen dermatitisi'ler de çeşitli ışınlar rol oynar. Derinin direkt olarak güneş şuasına mâruz kalmasıyla DERMATİTİS SOLEARE, bir quartz lâmbasına, X-Şuasına, Radium, Atom veya diğer tür şualaar mâruz kalmasıyla benzeri şekilde dermatitisi'ler şekillenir. Toksik dermatitisi'lerde sebep; bitkisel, madensel ve bilhassa irkiltisel şimik maddelerin tesiriyle husule gelir (21, 28).

Microgénique dermatitisi'ler; virus'lar, bakteri'ler, mantar ve protozoa gibi çeşitli mikroorganizma'ların derinin içine nüfuz etmeleriyle meydana gelir. Bu mikroorganizma'lar derinin üzerindeki çatlak ve sıyrıklardan kıl follüküllerinin kanallarıyla veyahut ta içinde mikroorganizmi taşıyan kan ve lenf cereyanile yayılıp deriye gelir yerleşirler. Sağlam derinin sathında çeşitli tür mikroorganizmi bulmak kâbildir,

hatta bazan deride hiçbir patojen görünüm tesbit edilemediği halde, sathından elde edilen saf mikroorganizm kültürleri durumu izaha kâfi gelmektedir. Microgénique dermatitis'ler, ilk sırada bütün mikrobik atbiattaki deri yangılarını içine alır ki; bu türlü lezyonlarda önemli derecede patolojik değişmeler husule gelir, böyle dermatitislere **DERMATİTİS INFECTİOSA** adı verilir. Birçok infeksiyöz tabiatteki hastalıklar diğer patolojik değişmelerle birlikte deride de değişmeler şekillenir, bu çeşit deri hastalıklarına **INFECTİEUS EXANTHEMATEUS** hastalıklar denir. Hardy, W. T. ve Price, D. A., koyunlarda ekonomik yönden büyük kayıplara sebebiyet veren ve oldukça az etüd edilmiş *Staphylococcus*'lere bağlı bir türlü dermatitis'in seyrettiğini ve bulunduğu sürü içerisinde oldukça fazla nisbette yayılma gösterdiğini bildirmiştir. Klinik noktai nazarından kısa kıllı köpek ırklarında deri yangılarına daha çok rastlandığı bildirilmiştir. F. Kral ve A. C. Nicholas'ya göre, Boxer, Daschshund, Bull Terrier, Lab. Retriever ve Great Dane bu türlü dermatitis'e yakalanan köpek ırklarının % 75 ini teşkil etmektedir. Kılların kısa olmasının enfeksiyonun bulaşmasını kolaylaştırdığını kaydetmektedirler. Irish Setter ve German Shepherd'ler, Cocker Spaniel'ler daha az hastalığa mâruzdur. Normal köpek derisinin mikrop florası birinden diğerine nazaran azçok değişik olmakla beraber : *Streptococcus*, *Micrococcus*, *Pseudomonas*, *Corynebacterium*, *Proteus vulgaris* ve *Candidia albicans* gibi insanlarda da bulunan mikrop florası tesbit edilmiştir (4, 8, 9, 12, 13, 19, 21, 24).

Brack, W. G. A. ya göre ağzın etrafı ve dış kulak kanalının deri kıvrımlı yerleri anatomik olarak bakteriyel enfeksiyonlar için çok müsaittir. Keza enfekte Glandula analis de bu çeşit lezyonlarda birinci derecede orijin olabilmektedir.

Deride ufak bir yara veya sıyrık olmadıkça bu flora bir hastalık doğurmaz. Bu faktörlere ilâveten köpeklerde pyogénique dermatitis ile birçok beslenme yetersizliklerinin de birlikte seyrettiği müşahadeler arasındadır. Keza hormonal bozukluklar, gonadotrop hormonlar önemli derecede rol oynamaktadır. Bu arada Tallium sulfat gibi maddelerin toksik etkisi, deriyi enfeksiyona müstait kılmaktadır. Sonuç olarak bazı türlerde bir hipersensitivite'nin de burada kısmen mes'ul olduğu kabul edilmektedir. Köpeklerde pyogénique deri enfeksiyonu umumiyetle superficielle ve profund olmak üzere iki şekilde belirir. Sathi olanda, lezyonlar derinin muayyen yerlerinde lokalize olmuştur. Belirli derecede kaşınma hissi vardır (Baş, yüz, burun, sırt, dirsekler, tarsus, genu, axillar ve inguinal bölgelerde). Ayakta, tırnakların altındaki pulvinus'lar da pyogénique enfeksiyon için müsait birer mihraktır. Bacakların enfekte olan alt nihayetleri uzayıp erişebildikleri diğer vü-

cut kısımlarını da enfekte edebilirler. Bu şekildeki deri lezyonlarında hayvanın umumi durumu henüz bozulmamıştır, eğer derinin önemli bir kısmı hastalanırsa bazı vak'alarda, beden derecesinde artma, nahiye'nin lenf yumrularında şişme görülebilir. Derin olan pyogénique dermatitis kıl follikülleri, yağ bezleri, cutan veya subcutan dokuların derin kısımlarını istilâ eden irinli bir yangı ile karakterize olur. Bu yangı bilhassa subcutan bölgede deri sathına açılan fistüller meydana getirir ve fistülün ağzından irin akar, bazı ciddi vak'alarda lezyon tırnaklar arasına, corona'ya, carpus, dirsek, tarsus ve anus bölgesine ve hatâ bütün vücut sathına yayılmış olabilir. Sonraları apselenirler evvelâ gri renkli bir mayi ihtiva ederler, bilâhare lezyon ilerleyip sarımtırak bir irin şekillenir ve kanla karışık olarak akar. Kanayan bir ülser'in görülmesi ilerliyen hastalığa işarettir. Bu durum uzun zaman sonra chronique indurativ dermatitis'e döner (Scleroderma benzeri). Eğer uzun kıllı köpeklerde derin pyogénique deri yangısı görülürse abdomen'in arka kısmında ve axillar bölgede lokalize olmuştur. Bazı vak'alar küçük papul'ler halinde gelişip, sonraları nodul'lere tahavvül eder ve neticede kanlı - irinle kaplı ülserler terkederler. Bu tabloya ilâveten lenf yumruları büyür, beyaz kan hücreleri çoğalır, eritrositler azalır, eğer bu pyogénique hal uzun zaman mukavemet ederse hayvan zayıflamaya, umumi durumunda bozukluklar meydana gelmeğe başlar (17, 22, 30).

Neurogénique dermatitisler, Veteriner Dermatoloji'de çok az etüd edilmiştir. İnsanlarda görülen ve virusi herpes denen neurogénique herpes, hayvanlarda görülen bazı deri değişimlerine benzemektedir. Lâkin bu husustaki derinleşmeler ilerde konunun aydınlanmasına vesile olacaktır. Dermatitis acuta, ekzemaî tabiatla olan bir deri yangısına nazaran daha az sürelidir ve prognose yönünden de ekzemaya nazaran bittabi daha elverişlidir.

Dermatitis chronica, dermatitis acuta'yı meydana getiren faktörlerin daha yavaş ve devamlı olan etkisi altında husule gelmektedir. Fakat patolojik noktai nazardan, Dermatitis chronica'larda yangılı infiltrasyon tabloya hakimdir. Halbuki aut olanda ise yangısel eksudasyon esası teşkil etmektedir. Dermatitis chronica'da derinin sathı puturlu ve yapışkan bir kıvam gösterir, bol miktarda kuru kabuklaşmalar dikkati çeker. Derinin elâstikiyeti çok azalmıştır, uzun sürelidir be bazı vak'alarda deri katında hipertrofi dikkati çeker. Prognose'u acut tabiatteki yangıya nazaran daha az müsaittir. Dermatitis acuta'da seyir yangının şiddetine ve sebebin devamına tâbidir. Bu süre birkaç günden birkaç haftaya kadar uzayabilir. Hafif vak'alarda, birinci ve ikinci derecedeki lezyonlarda şifa umumiyetle kısa zamanda husule gelir (4, 11, 26, 31).

Dermtitis'lerin tedavisinde ilk önemli husus irkiltiyi tevlit eden sebep biliniyorsa bunun bertaraf edilmesidir. Dermattis acuta'larda yalnız local tedavi değil, aynı zamanda derinin mukavemetini artırmak ve mücadele gücünü teşvik ve tahrik etmek bakımından dahi iki tedavi de tatbik edilmelidir. Local aplikasyonlarda kaideten ilâcın kesafetini ve hatta bizzat kendisini zaman zaman değiştirerek tedaviye devam etmek lüzumu vardır. Bu husus için derinin görünüşündeki değişiklik en önemli rehberdir. İlk devrede, local olarak ısı artmış ve yangılı infiltrasyon mevcutsa, soğuk solüsyonlar veya kurşun asetat solüsyonu local tatbik edilir. Eritematö ve benzeri deri lezyonlarında en mükemmel tedavi vasıtası, local aplikasyon halinde Ichthyol (Gyrodal) veya Ichthyol - Salicylique acide merheminin tatbikidir.

Ichthyol	10.0
Salicylique acide	10.0
Oxyte de zinc pomati.	300.0

Karıştırılır ve günde bir def'a hasta nahiyeye sürülür.

Keza Kolloidal magnesium hydroxide linimenti de tesirlidir. Bu arada protargol merhemi tavsiye edilmiştir (Protargol 5.0 + Petrol 50, + Lanolin 50.0). Sathi olan deri lezyonlarında meselâ; yanıklar - birinci derecede, Magnesium hydroxyte linimenti veya % 1-2 Picric acide solüsyonunun tatbikinden başarılı sonuçlar alınmaktadır. Eğer yangılı deri kabuklarla örtülü olup tatbik edilen ilâcın yayılmasına mani oluyorsa bunların evvelâ yağlı maddelerle kaldırılması gerekir. İnsan Hekimliğinde birçok dermatitis olaylarında parenteral veyo local olarak verilen ACTH preparatlarından bilhassa çok iyi neticeler alınmaktadır (25, 23). Derideki yağlı maddeleri kaldırırken herhangi bir sıyrık veya çizik yapmamaya dikkat etmelidir. Bazan kabukları tamamen kaldırabilmek için birçok def'a yumuşatıcı maddelerle müdahale gerekir. Bilhassa hassas olan kaşıntılı termatitis olaylarında Anesthesique merhemler kullanılır, bunlardan :

Benzocaine	1.0
Borate de soude	2.5
Sulu lanolin	10.0

bundan başka Menthol 0,3 Phenol 1.0 Benzocaine 10.0 Pom. Oxyte de Zinc 100.0 kullanılabilir. Bittabi hayvanların hastalıklı nahiyelerini tırmalama, ısırma, yalama gibi hareketlerine karşı gereken tedbirlerin alınması şarttır. Vesicular olan deri yangılarında aşağıdaki tertiplerden faydelenilebilir : Oxyte de Zinc 2.0 + Acide tannique 5.0 + Nişasta 20.0, hasta nahiye üzerine ekilir veya Oxyte de Zinc 5.0 + Sous nitrate de Bismouth 5.0 + Üstübeç 3.0 + Talc ile 100 grama tamamlanır.

DERMATİTİZ

Islak acut dermatitis olaylarında, kurutucu tozlar, pastalar veya liniment'ler tavsiye edilmiştir. Bu hususta kullanılacak tertiplerden birkaçı şunlardır: Aïrol 15.0 + Talc 85.0; Bismouth oxyiodogallate 15.0 + Talc 85 bunlar kurutucu toz olarak; Acide salicylique 0,5 + Talc 40.0 + Oxyte de Zinc 40.0 + Sapolan 40.0 + Petrol 40.0 pasta olarak kullanılır.

Pyogénique olan dermatitis'lerin tedavisinde iyi bir netice enfeksiyonun tabiatine bağlıdır. Evvelâ bakteriyolojik muayene ile sebep olan mikroorganizmaların ilaçlara karşı hassasiyetleri tayin edilmelidir. Bunda önemli olan nokta sebep olan aja'nın nahiyedân kaldırılmasıdır. Birçok bakteriostatik ve bakterisidal preparatlar kullanılabilir : Tozlar, merhemler, kremler, solüsyon ve losyon'lar v.s. gibi. Bunların belli başlıları Isopropyl alcohol, STA (Salicylique acide 8 Acide tannique 8 + % 70 Alcohol 100° + ; % 5 Methylrosaniline'in alkoldeki solüsyonu (Crystal violet, Gentian violet), Hexetidine (Triocil), Calcium pelpelyaufide ve Hexachloro - dihydroxy - diphenylmethane (Led-O-San), % 5 Resorcin'in alkollü solüsyonu, Tyrothricin, Benzyl benzoat ihtiva eden bir solüsyon, Tyrothricin ve Benzocain (Tyroscabe), Nitrofurfuryl methyl ether (Furaspor), Polyalkyle neglycol İodine complex (Weladol). Eğer hayvanda irinli dermatitis jeneralize olmuşsa, sistemik tedavi için Antibiyotikler kullanılır. Derin pyogénique dermatitis'lerde; tedavi daha güçtür hem local ve hem de sistemik tedavi beraber yapılmalıdır. Local olarak Nitrofurazone (Furacin) solüsyonu, bir sülfanilamidin yağlı süspansiyonu (Sulvetil), penicillin ve Streptomycin'li toz veya solüsyonlar kullanılır. Keza fistüllerin içerisine küt iğneler vasıtasile anzimler'de enjekte edilir (2, 5, 16, 17, 21).

Pyogéne deri enfeksiyonlarının tedavileri hususunda X-Şualları hakkında ciddi bildirimler mevcuttur. Acut tabiatteki şiddetli deri lezyonları küçük irradiye dozlarla (30 Rontgen ünitesi) lezyon kayboluncaya kadar hergün tatbik edilir, sonra doz 4-6 misli yükseltmekle 30 sm. olarak 2-3 gün ara ile tedaviye devam edilir. Eğer lüzumlu ise tedavi altı hafta aralıkla tekrarlanmaktadır. Derin pyogénique chronique durumlarda (Sclerotique kalınlaşma ile müterafık), 180-240 Rontgen Ünitesi kuvvetinde, 1 mm Cu filtre kullanarak ve 30 sm fokus uzaklığından 6-10 dozluk bir tedavi kürü tatbik edilir. Bu tarzdaki tedavi ile yetkili müellifler şiddetli pyogénique dermatitis'in % 77,4 nisbetinde iyileştigini bildirmişlerdir (27, 29).

R. Weille; Haemolytique streptococcus'lardan (1) Streptokinaz, (2) Streptodornaz diye iki türlü ferment elde etmiş, birincisinin serum endoglobulin'lerinin plazma şekline ircanda Plasminogen'i aktive etti-

ğini ve fibrin'in hydrolisan ajanı olduğunu, Streptodornaz'ın da canlı hücrelere dokunmaksızın irinli eksudat'ın Oxyribonucleoprotein'lerini polimerize ettiğini bildirmekte ve bu enzim'in Lokosit ve Anticor teşekkülünü artırdığı şeklinde biyolojik bir aktiviteye sahip olduğunu kaydetmektedir. Araştırmacı bu hassasından faydalanarak birçok hastalıklarda olduğu gibi pyogénique deri lezyonlarından da daha çok diğer etkili ilaçlarla beraber bu fermenti kullanıp başarılı sonuçlar aldığını bildirmektedir. (32, 34).

Dahili tedaviye gelince : Sulfanilamidler (Azosulfamide - Neoprontozil ve Sulfathiazole) verilmiştir. Bunlardan bazıları tedaviye yardımcı olmuş, bazıları ise olmamıştır. Antibiyotikler bu hususta seçilmiş preparatlardır. Keza Autogen vaccin den de faydalanılabileceği bildirilmiştir. Araştırmacı yedi dermatitis vak'asında, bir gecelik agar plaklarında beslenen caagulase pozitif Staf. aureus kültürüne, 2 cc. serum fizyolojik ilâve edip, süspansiyonu çalkalamış, sonra 60° centigrat derecede bir saat bırakmış, ısıtılmış süspansiyondan aerob ve anaerob kültürler yapmış (agar ve litmus'lu sütte), artık kültür 48 saatte üreme göstermediğinde bakteri süspansiyonunu parenteral kullanabilmek için sulandırıp standardize etmiş, öyleki beher milimetre küpünde 2 milyon bakteri bulunacak şekilde ayarlamış ve yükselen dozlar halinde deri altı yolla 0,1 günlük doz olarak üç günde 1 deri altına enjekte etmiş, sonra köpeğe haftalık 1 olmak üzere 20 kadar enjeksiyon yapmış ve neticede hiçbir muzır tesir tesbit etmemiş aksine vak'aların beşi tedaviye çok iyi cevap vermiştir.

Enzim'lerden intra muskuler olarak Pancreatique Dormase, Streptokinase, Streptodornase ve sonkinin bir karışımı (Varidase, Varizyme) enjekte edilmiştir. Bunlar bazı pyojenik dermatitis olaylarında başarılı sonuçlar vermişlerdir. Bilhassa bunlara antibiyotikler ilâve edildiğinde neticeler daha başarılı olmuştur (3, 18, 19, 33).

Dermatitis'lerin tedavisinde, Bismouth'lu preparatlarında önemli yeri vardır ve bu preparatlar daha çok parenteral olarak kullanılırlar. Bismouth triglycollamate (Bistrimate) beşeri Dermatoloji'de marûftur. İyi tolere edilebilmekte ve verildiğinde çabuk bir kan konsantrasyonu temin edebilmektedir. Bu preparat bilhassa Lupus erythematosus, Scleroderma, Verruca vulgares'de ve diğer yangisel dermatitislerde kullanılır. Köpeklerde piyojenik dermatitis'lerin tedavisi için yapılan denemelerde doz hayvanın cüssesine, yaşına ve umumi durumuna göre, değişmektedir. Genel olarak köpekler için günlük doz Sodium Bismouth Triglycollamate tabletlerinden üç tane fraksiyone olarak dört gün kullanılır, sonra yirmi gün birer tablet verilir, inatçı vak'alar-

da bu kür 2-4 hafta istirahattan sonra tekrarlanır. Kaideten oral yolla verildiğinde, hastalık tedaviye cevap vermektedir. Derideki irinli akıntı bilhassa fistüllü yollar çabucak sero-sanguinel bir akıntıya dönüşüyor, sonra kuruyup yerinde gri renkli kabuklar terk ediyor. Bu devreye erişildiğinde yağlı yumuşatıcı maddeler tatbikiyle kabuklar kaldırılıp normal hale dönünceye kadar merhem sürülür.

Chronique tabiatli dermatitis'lerde ilk gaye yangıyı acut hale çevirmektedir. Bu arada Vasodilatateur ilâçlar kullanılır, hiperemi tenbih edilerek serozite ve lökosit eksudasyonunu çoğaltıp, bir an evvel yangının resolution'unu sağlamaya çalışır. Burada yalnız şimik tesirli ilâçlar değil hususiyle Quartz lâmbası ve X-şularının tatbikinden de faydalanılır (10, 12, 14, 20).

MÜŞAHADELERİMİZ

Materyal ve metod : Çalışmamıza ait materyali, 1957 yılındanberi A. Ü. Veteriner Fakültesi I. Şirurji Kürsüsü Kliniği ile, Ankara Hayvanları Koruma Derneğinin polikliniğine getirilip muayene edilen, tedavisine bizzat başlanan ve takip edilerek sonuçlandırılan, çeşitli deri lezyonlarına yakalanmış evcil hayvanlar teşkil etmektedir. Bunlar,, seki tektirnaklı, onsekizi köpek ve onu kedi olmak üzere 36 vak'adır.

Muayene edilen her vak'anın spesifik tabiatte olup olmadığı incelenmiş ve bu hususlar Parazitolojik ve İç Hastalıkları yönünden gidilerek tasnif edilmiştir. Her vak'anın ayrı ayrı protokolü tutularak, her yapılan kontrol ve tatbik edilen tedavi tarzı hanesine işlenmiştir.

Vak'aların tedavisinde; ABBOTT firmasınca piyasaya arzedilen (SELEEN) preparatının 1 Oz.luk (Oz. = 28,3 g.) şişlerdeki nümunesi; CİBA'nın VİOFORM - HYDROCORTİSON kremi ki, bu ilâç 5-20 g. lık tüpler halinde piyasada satışa çıkarılmıştır. Bunlardan başka LABORAT TêCêBEL s. a., Bruxelles R. C. B. nin CİCÂROM adlı pomadı kullanılmış, bazı vak'alarda ICHTHYOL, OXYTE DE ZINC ve KÜKÜRT ihtiva eden tertipler, ayrıca bir kısım vak'ada Pom. VİTONAL ve ek olarak Vitabiol Bekomplaks ile Gonadotropik hormon preparatları kullanılmışlardır.

Vak'a: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 : 386 kayıt numaralı yerli pamuk kır, 755 kayıt numaralı yerli kızıl kır, 4777 numaralı saf kan arap al 5163 kayıt numaralı yerli al, 5364 numaralı yerli doru ve 5875 kayıt numaralı yerli doru ve 5875 kayıt numaralı yerli kır at. Yukarıda bildirilen vak'alarda dermatitis'in lokalize olduğu yer;

Cidago'nun ön tarafı ve boynun yanları idi. Bazısında kılların döküldüğü ve pul pul kabukların deri üzerinde biriktiği, pigmentsiz olanlarda

derinin şiddetli kırmızı bir hal aldığı, kaşıntı, ağrı ve sıcaklığın local olarak bulunduğu ve iki vak'ada gayri muayyen şekilde serpilmiş içi irinle dolu vesicula'ların nahiyede dikkati çektiği tesbit edilmiştir.

Tedaviye geçerken, evvelâ nahiyenin kılları traş edilmiş ve sonra ılık sabunlu sularla yıkılarak kurutulup ilâç tatbikine müsait bir hale getirilmiştir. Bunlardan 386, 5163, 5364 ve 4777 protokol numaralı vak'alara iki günde bir tatbik edilmek üzere Pom. Ichthyolé sürülmüş ve bu tatbikat 6-9 def'a tekrar edilmiştir. Vak'alardan üçü 12-21 günde iyileşmişlerdir. Yalnız 4777 numaralı vak'ada beş def'a ilâç tatbikine rağmen durumda hiçbir salâh alâmeti kaydedilmediğinden tedavi değiştirilmiş ve buna 755, 5875 numaralı vak'alarla beraber aşağıdaki tertip kullanılmıştır:

Soufre precipitée	6 g.
Acide salicylique	1 g.
Huile de Ricin	5 g.
Vaseline ad. Q.S.	100 g.

Gün aşırı tatbik edilen bu preparatlar 3-6 def'a tatbikten sonra local semptomlar kaybolmuş ve yer yer sathî kabuklanmalar kaydedilmiştir. Bunlar da kısa zamanda dökülerek deri normal evsafını kazanmıştır.

Vak'a 9, 10, 11, 12 : 5015 kayıt numaralı, erkek, dokuz yaşında Poodle köpek. Sırt ve bacaklarının iç yüzünde yer yer kılların döküldüğü ve kabuklanmaların husule geldiğinden şikâyetle getirildi. 5409 kayıt numaralı, erkek, dokuz yaşında Cocker Spaniel boyun ve kulaklar arası mesafede gayri muntazam kılları dökülmüş kıpkırmızı bir renkle dikkati çeken, ağrılı, sıcak ve kaşıntılı bir dermatitis tablosu göstererek geldi. 5685 numaralı erkek, üç yaşında, kurt köpeği, kuyruk kaidesi ve sağ bacağın iç yüzündeki kabuklu, son derece hiperemik bir dermatitis ile ve 64 protokol kayıt numaralı erkek, kahvei renkli, Duchsund, testisler bölgesiyle arka bacakların iç yüzündeki derinin şiddetli kaşıntı ve hiperemi, local sıcaklık ile müterafık deri lezyonuyla getirilmişlerdir.

Tedaviye başlamadan evvel hepsinde hastalıklı nahiyedeki kılların kesilmesi ve derinin ilâç tatbikine müsait bir hale konulmasıyla ve bilhassa yaşlı ve daima aynı kesif gıda ile beslenenlerde Laktovejetalien diyetine geçilmesi sağlandı.

Dört vak'ada da günlük local aplikasyonlar halinde Pom. Vitonal kullandık, üçü bir hafta içinde büyük salah gösterdi, yalnız 5015 numaralı vak'a tedaviye cevap vermediğinden bunda (Soufre précipi-

tée 10 g. + Talc 30 g. + Oxyte de Zinc 30 g. + Glycerine 70 g. + Eau distillée 70 g.) dan ibaret tertiple gün aşırı parenteral yolla bir ampul miktarında Vitabiol bekompleks kullanılmıştır. İkinci tatbikten sonra görülen salah ilerlemiş ve vak'a oniki günde iyileşmiştir.

Vak'a. 13, 14, 15 : 1305 kayıt numaralı, ikibuçuk yaşında, erkek Terrier, karnın yan taraflarında ve bilhassa sağda yer yer kıl dökülmeleri, ufak irinle dolu vesicula'lar bulunduğu halde; 2694 ve 2697 numaralı, birisi 11 ve diğeri 6 yaşında Seter, ilkinde dış kulak sayvanının dış yüzündeki kıllar tamamen dökülmüş deride kalınlaşma ve iç tarafında kirli birikintiler ve tırnak aralarındaki irinli dermatitis ile, ikincisi yalnız sacro-coxygeal bölgede başlangıç halinde kaşınma ve şiddetli local yangı belirtileriyle getirildiler.

Tedaviye evvelkilerde olduğu gibi yangılı deri bölgesinin hazırlanmasıyla başlandı ve sonra Vioform - Hydrocortisone kremi iki günde bir hastalıklı nahiyeye sürülerek kullanıldı. Sekiz ilâ on günde acut seyirli irinli vak'alarda sür'atli bir şifa elde edilmiştir.

Vak'a 16, 17, 18: 5033 kayıt numaralı altı yaşında, yerli, siyah - beyaz alaca köpek, kuyruk ve regio femoralis'in arka ve iç yüzünde kahve renkli irinle dolu vesicula'lar ve bunların açılarak yerlerinde terkettikleri kısmen kabuklarla örtülü, ziyadesiyle ağrılı ve sıcak, kırmızı renkli bir tablo ile; 1463 numaralı yerli beyaz köpek vücudunun hemen her tarafını istilâ eden ve kılları yekdiğerine yapıştıran sızıntılı irinli ve şiddetli ağrılı bir tablo ile ve 5519 kayıt numaralı bir buçuk yaşında erkek siyah köpek te arka sağ bacağının latero - caudal yüzünde proximal'den distale doğru azalarak sınırlanan ıslak bir dermatitis tablosu ile getirilmişlerdir.

Bu vak'alarda da mutad hazırlık yapıldıktan sonra hastalıklı nahiyelere aşağıdaki tertipler tatbik edilmiştir.

(Acide salicylique 20 g. + Vaseline ad. Q. S. 100 g. ile Soufre précipitée 6 g. + Acide salicylique 1 g. + Huile de Ricin 4 g. + Ichthyol 2 g. Vaseline ad. Q. S. 100 g.) hergün veya gün aşırı sürülmüş ve ilk ikisine ayrıca günde birer ampul Vitabiol Bekompleks üçgün adaleden enjekte edilmiştir. Yapılan netice kontrolleri tatminkâr olmuştur.

Vak'a 19, 20, 21: 5559 kayıt numaralı, dokuz yaşında Rus E. köpek 41 kayıt numaralı D. Boxer ve 118 numaralı D. Terrierden ilki arka sol bacağının medial yüzünde çok eski ve irinle kaplı bir deri yangisiyle, ikincisi karın bölgesindeki içi irinle dolu kabarcıklı dermatitisle ve son-

ki de kuyruk ve göğsündeki sızıntılı deri yangısından şikâyetle getirilmişlerdir.

Bunlardan Abbott firmasının spesifik olmıyan dermatitis'ler için 1 oz (Takriben 28,3 g.) ambalajlar halinde pratiğe çıkardığı SELEEN preparatı banyo şeklinde ve iki günde bir olarak kullanılmış, vak'alarından birisi dört def'alık tatbikten sonra, diğer ikisi, ikinci tatbikten sonra şifaya doğru belirli derecede sâlah kaydetmişlerdir.

Vak'a. 22, 23, 24, 25, 26 : Bu vak'aların hepsinde de lezyon sadece kulak sayvanının dış yüzü ile tuba metus acusticus externus da lokalize olmuş bulunuyordu ve daha evelce Pom. Streptocillin, Pom. Terramycin gibi antibiyotik pomatalar tatbik edilmiş, fakat netice alınamamış, dolayısıyla lezyon chronique tabiatli bir hale gelmişti. Bunlarda nahiye % 3 Sol. Boriqué ile temizlenmiş ve sonra Cicârom preparatı sürülmüştür. İlâç iki gün ara ile tekrarlanmıştır. Bir ilâ üç def'alık tatbikten sonra hastalarda ümit edilmedik derecede salâh kaydedilerek ilâç tatbikine son verilmiş ve bilâhare yapılan kontrolde vak'aların hepsinin iyileştiği anlaşılmıştır.

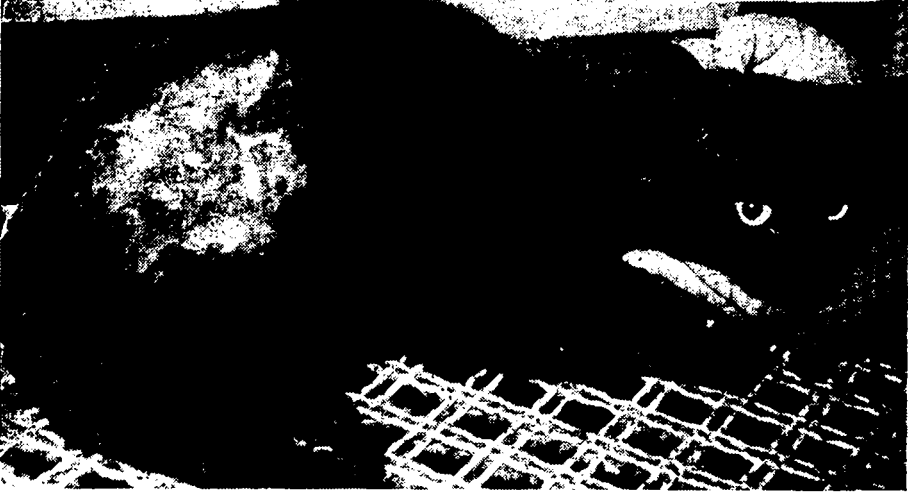
Vak'a. 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36: Protokol numaraları 79, 143, 947, 4586, 5391, 1011, 1032, 1085 ve 5484 olan kediler de yukarıda bildirilen vak'alara yakın deri lezyonlarile tedavi için kliniğe getirilmişlerdir.

Bunlardan 79, 1011, 947, 4586 ve 5480 numaralılara ilk günde adeleden bir Vitabiol bekompleks ampulü ve local olarak ta Pom. Oxyte de Zinc kullanılmıştır. On günlük bir tedavi süresi sonunda üçü iyileşmiş ise de 1011 ve 4586 numaralı vak'alarda herhangi bir sâlah kaydedilmediğinden CİCÂROM ile tedaviye devam edilmiş ve bir hafta sonra hepside normale dönmüşlerdir.

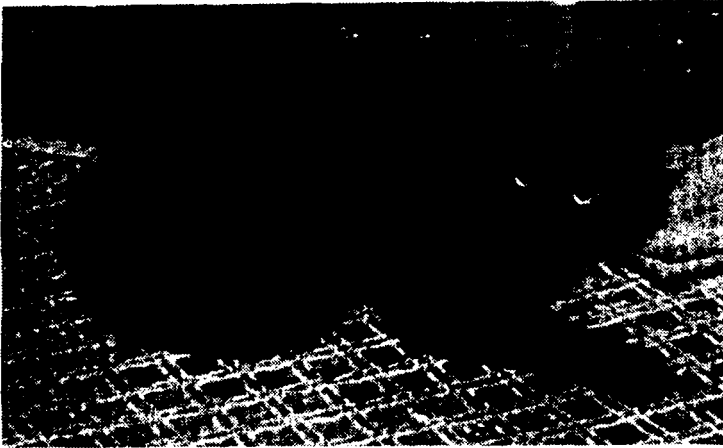
5484, 1085 numaralı vak'alarda SELEEN preparatı dört def'a banyo şeklinde kullanılmış ve iyileşme elde edilmiştir.

5391, 143 ve 1032 numaralı vak'alarda Pom. Vitonal ve terkinde kükürt ihtiva eden merhemler münavebe ile kullanılmış 12-18 günde şifa sağlanmıştır.

DERMATİTİZ

Vak'alardan birisinin ilâç tatbikinden evvelki durumu

İyileştikten sonraki hali.

Ö Z E T

Biz bu çalışmamızda, evcil hayvanlarımızda görülen dermatitis'le re ait Toplu bir bilgi; VİOFORM - HYDROCORTİSONE SELEEN, CİCÂROM, Pom. VİTONAL ve diğer antiseptik ve sicatrisan pomat'ların bu gibi dermatitis vak'alarındaki tedavi edici rolüne ait elde ettiğimiz neticeleri vermiş oluyoruz.

Vak'alarımızın yekûnu 36 dır ve bunlardan 8 i at, 18 i köpek ve 10 tanesi de kedilere aittir.

Atlarda, iklim, mesken ve çalışma şartlarının tesiriyle bacakların alt nihayetlerinde bilhassa yağmurlu, çamurlu ve karlı, buzlu mevsimlerde sık sık rastladığımız Bıçılğan (Dermatitis madidans) vak'alarımıza dahil edilmemişlerdir.

Atlarda sekiz vak'adan altısında hastalık cidago ve cidagonun ön kısmında ve boynun yan yüzlerinde bazan kabuklarla örtülü, kılları dö-külmüş, bazan yer yer kabarcıklar gösteren şiddetli ağrılı ve ısı artması ile müterafık, pigmentsiz olanlarda şiddetli hiperemi tablosu müşahede edilmiştir. Bu tablo bir vak'ada preputium ve scrotum da diğer birinde de Articulul tarsi'nin lateral ve medial yüzünden tesbit edilmiştir.

Vak'alar, hastalıklı nahiyenin kılları traş edilip ılık sabunlu sũ ile yıkayıp kurutulduktan sonra; Ichthyol, kükürt, Oxyte de Zınc gibi maddeleri ihtiva eden pomatalar tatbik ederek tedavi edilmişler ve yalnız bu tedavilere cevap vermeyen bir vak'ada ayrı bir tertip kullanılarak şifa sağlanmıştır.

Köpeklere ait onsekiz vak'adan yedisi yerli, üçü Seter, ikisi Terrier, biri Cocker Spaniel, biri beyaz Rus, biri kurt, biri Duscshund, biri Boxer ve biri de Pekingess ırkındandı.

Bunlardan bazılarında gıda ile ilgili bünyevi bir dispozisyon müşahede edildiğinden, gıda rejimleri Lakto-vegetalien bir diyete çevrilerek tedavilerine başlanmıştır. Birçoklarında irinli bir dermatitis tablosu kaydedilmiştir (Sekiz vak'a).

Üç vah'anın tedavisinde terkinde % 3 İodochlor hydroxyquin, % 1 Hydrocortisone tutan ve piyasaya 5-20 g. lık tüpler içinde çıkarılan VİOFORM - HYDROCORTİSONE kremi iki gün ara ile local olarak tatbik etmekle 8-10 günde tam bir başarıya ulaşılmıştır. Diğer üç vak'ada Abbott'un SELEEN adlı şampuanı banyo tarzında muayyen aralarla ve ilâveten gonadotropik hormon preparatları enjekte edilerek (Total 2 ampul) 2-4 aplikasyondan sonra semptomlar kaybolmuş ve hastalıklı deri bölgesi normal evsafını kazanmağa başlamıştır. Diğer

DERMATİTİZ

dört vak'ada Eczacıbaşı Firması'nın VİTONAL pomatı kullanılmış, üçünde başarılı netice vermiş, dördüncü vak'ada yetersiz kaldığından ilaç değiştirilmiş (Kükürt, Oxyte de Zinc ve Ichthyol ihtiva eden bir pomat) local olarak kullanılmış ayrıca üç ampul birer gün ara ile Vitabiol Bekompleks adaleden enjekte edilerek şifa elde edilmiştir. Lokalizasyonu yalnız dış kulağa inhisar eden beş vak'ada (Otitis externa chronica), CİCÂROM pomatını 1-3 defa' tatbik ederek tam bir iyileşme elde edilmiştir. Kedilere ait vak'alarımızdan beşinde, gün aşırı bir ampul Vitabiol bekompleks adaleden enjekte edip, local olarak ta Pom. Oxyte de Zinc kullandık. Bunlardan üçü iyileşti, ikisinde tedavi ancak Cicarom kremi ile sağlandı. Diğer iki vak'ada Seleen banyosu tatbik ederek iyi netice alındı. Üç vak'ada ise Pom. Vitonal ve kükürtlü merhemler kullanarak maksada varıldı. Vak'alarımızı kısaca özetleyen cetvel aşağıdadır.

Vak'aların tedavi ve neticelerini gösteren cetvel

Hayvanın türü	vak'a sayısı	Tatbik edilen tedavi metodu				Tedaviden alınan sonuç iyileşme		
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5) İyileşme	memek	
Tek tırnaklı	8	—	—	—	—	8	7	1
Köpek	18	3	5	3	4	3	17	1
Kedi	10	—	—	2	3	5	8	2
Total :	36	3	5	5	7	16	32	4

- (1) Vioform - Hydrocortisone, Ciba.
- (2) Cicârom, Laborat Técébel.
- (3) Seleen, Abbott + Gonadotropik hormon preparatları.
- (4) Pom. Vitonal, Eczacıbaşı.
- (5) Pom. Ichthyolé, Pom. Oxyte de Zinc ve terkinde kükürt taşıyan diğer preparatlarla + Amp. Vitabiol Bekompleks.

NETİCE

Üç yıl içinde A. Ü. Vet. Fakültesi I Şirurji Kürsüsü İKiniği ile Ankara Hayvanları Koruma Derneği Polikliniğinde her tür evcil hayvan-da ve çeşitli şekillerde dermatitis olayına rastlanmıştır.

Yaşlı, daima aynı gıda ile beslenen köpek ve kedilerde husule gelen deri lezyonlarının tedavisinde diyetetik hususun tanzimi bilhassa önemli rol oynamaktadır.

İrinli acut seyirli dermatitis olaylarında, Vioform Hydrocortisone preparatından kısa zamanda başarılı sonuç alınmıştır.

Yalnız dış kulak bölgesinde lokalize olup (Otitis externa chronica) muhtelif tarz tedavilere - Antibotik pomat ve antiseptik tatbiklere - cevap vermeyen vak'alarda cicarôm preparatının 1-3 def'a tatbikinden tatminkâr sonuçlar alınmıştır.

Sızıntılı ve kabuklu dermatitis olaylarında, Seleen preparatıda nisbeten faydeli olmuştur.

Oldukça eski, desquamation olaylarının bulunduğu vak'aların bir kısmında Pom. Vitonal, diğer bir kısmında Pom. Ichthyolé ve kükürt, Oxyte de Zinc, Acide salicylique ihtiva eden preparatlarla da süresi daha uzun olmakla beraber iyi sonuçlar alınmıştır.

SUMMARY

Thirty six different cases of dermatitis in horses, dogs and cats were treated. The following drugs were used locally:

1. Vioform - Hydrocortisone (Ciba)
2. Cicarom (Laborat Técèbel)
3. Seleen (Abbott) + Gonad Hormone Preparations
4. Vitonal Ointment (Eczacıbası)
5. Ichthyol Ointment, Zinc Oxide Ointment, Other Drugs Containing Sulphur — Amp. Vitabiol B Complex

The ration of each animal was changed before treatment was begun. The hair was removed and the skin was washed with soap and water before the drug was applied. In some cases systemic treatment was added to the local applications.

Results of treatment were as given in Table 1.

TABLE 1.

Species	Number of Cases	Type of Treatment Used (as numbered above)					Results Obtained	
		1	2	3	4	5	Recovery	Nonrecovery
Horse	8	—	—	—	—	8	7	1
Dog	18	3	5	3	4	3	17	1
Cat	10	—	—	2	3	5	8	2
	36	3	5	5	7	16	32	4

DERMATITİZ

These results led us to recommend Vioform - Hydrocortisone Cream as a topical application in acute pyogenic and other types of dermatitis in dogs and cats.

Chronic otitis in dogs responded well to Cicarom Ointment.

Seleen (Abbott) used as a shampoo combined with Gonad Hormone Preparations gave good results in 5 cases.

Results of treating 7 cases of dermatitis in small animals (4 in dogs, 3 in cats) with Vitonal Ointment varied.

In some chronic eczematous conditions Ichthyol Ointment, Zinc Oxide Ointment, and Sulphur Ointment with Vitabiol B Complex gave good results.

REFERENS

- 1 — Anon : Bismouth Compounds - New and Nonofficial Drugs, J. B. Lippincott Co., Philadelphia (1958) : 148.
- 2 — Berker, S. Z. ve Öktem, B. : Genel Şirurji, Ders Kitabı, Yeni Desen Matbaası, 1956 - Ankara.
- 3 — Blair, J. E., and Carr, M. : Bacteriophage Typing of Staphylococci. J. Infect. Dis., 93, (1953) : 1.
- 4 — Brack, W. G. A. : Anatomical Conditions in the Dog that Favor Dermatitis, J. A. V. M. A., 127, (1955) : 312.
- 5 — Duhanel and Lépinay : Cit. Hutyra, E., Marek, J., and Maninger, R. : Special Pathology and Therapeutics of the Diseases of Domestic Animals, Vol. 3, p. 501, Chicago, Alex, Eger, 1946.
- 6 — Doğuer, S. : Evcil Hayvanların Komparatif, Sistemik Anatomisi - Beşduyu - Aesthesiologie., Ders kitabı, 1953, Ankara.
- 7 — Erençin, Z. : Genel Histoloji, Ders Kitabı, 1955, Ankara.
- 8 — Ewing, D. E. : Infectious dermatitis in the Canine., M. S. U. Vet., 17, (1957) : 118.
- 9 — Foster, N. E. : The Dietary Control of Recurrent Chronic Dermatitis in Cocker Spaniel., J. A. V. M. A., 134, (1959) : 189.
- 10 — Gross, E. R. and Wright, C. S. : Oral Bismouth Therapy in Syphilis and Various Dermatoses. Presented at the Pennsylvania Medical Society Meeting, Oct. 8, 1946.
- 11 — Hardy, T. W., and Price, A. D. : Staphylococcal Dermatitis of Sheep. J. A. V. M. A., v. CXIX, (1951) : 445-446.
- 12 — Highman, W. J. : Eczema and Dermatitis. Arch. Derm. and Syph., 2, (1925) : 303.
- 13 — Hoskins, H. P., Lacroix, J. V., and Mayer, K. : Canine Medecine. Am. Vet. Publications, 1953, Evanston - Illinois.
- 14 — Howles, J. K. : Treatment of inflammatory Dermatoses with Oral Bismouth (Sodium bismouth Triglycollamate). Southern Med. J., 41, (1948) : 1033.
- 15 — Ingle, D. J., and Baker, B. L. : Physiological and Therapeutic Effects of Corticotropin (ACTH) and Cortison. Charles c Thomas, Springfield, III., 1953.

- 16 — Jordan, J. E.: Clinical Experience with Polycin in a Small Animal Practice. *J. A. V. M. A.*, 122, (1953): 185.
- 17 — Kral, F.: Pyogenic Infections of the Skin and of the External Ear Canal in the Dog. *J.A.V.M.A.*, 130, (1957) : 41.
- 18 — Kral, F.: Recent Experiences with Therapeutic Agents in Veterinary Dermatology, *J.A.V.M.A.*, 133, (1958) : 119.
- 19 — Kral, F.: Classification, Symptomatology and Recent Treatment of Animal. Dermatomycoses (Ringworm). *J.A.V.M.A.*, 127, (1955) : 395.
- 20 — Kral, F., and Nichols, C. A.: Bacteriology, Clinical Syndrome and Bismouth Therapy of Pyogenic Dermatitis of Dogs. *J.A.V.M.A.*, (1959): 391.
- 21 — Kral, F., Novak, J. B., Beck, D. J.: *Veterinary Dermatology*, J. B. Lippincott Comp. Philadelphia, 1953.
- 22 — Legéois, F.: *Traité de Pathologie Medicinale des Animaux Domestique* Gaublaux and Duculot, 1949, Paris.
- 23 — Miller, G. J., Antonchak, N., and Gaunt, R.: Concerning the Absorbtion of Desoxycorticosterone Trimethylacetate from Tissue Sites. *Endocrinology*, 55, (1954) : 361 - 362.
- 24 — Nilson, S. A.: Hormonal Disorders and Eczema. *Skand. Vet.*, (1948) : 643.
- 25 — O'Flaherty, F., and Rody, W. T.: Animal Skin Deaseses and Their Influence on Leather, *J.A.V.M.A.*, 62, (1948) : 133.
- 26 — Pollock, S.: Waledol in Bactericidal and Nonspecific Dermatoses., *Allied Vet.*, (1957) : 6.
- 27 — Pollock, S.: Control of Nonspecific Dermatitis in the Dog. *Vet. Med.*, 54, (1959) : 97.
- 28 — Pommier : *Les Maladies du Chien et du Chat*. Vigot Frères, Editeurs, 1952, Paris.
- 29 — Pommer, A.: *Die Rontgentherapie in der Veterinarmedizin*. Wien. Tierärztl. Monatschr., 41, (1954) : 748.
- 30 — Ripps, H. J.: Allergic Dermatitis in a Dog., *J.A.V.M.A.*, (1958) : 479.
- 31 — Scharp, A., and Slanetz, Ch. A.: Canine Eczema. *The North Am. Vet.*, 30, (1949) : 376
- 32 — Scheidy, S. F., Kral F., and Rocher, C. W. : Enzymatic Debridement. *Proc. Book, AVMA*, (1954) : 394.
- 33 — Weille, R.: Use of Enzymes in Dermatology. *Rev. de Path. Gen. et Comp.*, 640, (1953) : 848-857.
- 34 — Wooldridge, W., Joseph, H. L., and Weiss, R. S.: Newer forms of cutaneous Therapy. *Am. Pract.*, 3, (1949): 363.